

Kommunstyrelsen yttrande på SOU 2020:78 Tillgängliga stränder - ett mer differentierat strandskydd

Kommunen ställer sig positiv till intentionen att det lokala och regionala inflytande ska stärkas. I kommunerna och regionerna finns den bästa kännedomen om efterfrågan på mark, ekologiska värden med mera. Betänkandes förslag till ansvarsfördelning mellan länsstyrelse och kommun där länsstyrelserna fortsatt ges en dominerande roll i tolkningen av strandskyddet får tolkas som att tilltron på kommunernas förmåga att göra lokala bedömningar är låg

Kommunen delar inställningen att strandskyddet bör differentieras för att skapa större acceptans och legitimitet för regelverket. Det är då viktigt att denna intention också återspeglas i tillämpningen av ett nytt regelverk. Befintligt regelverk med schablonartade tillämpningar har skapat misstro och irritation hos såväl markägare som handläggare och allmänhet. Kommunen hyser därför farhågor om att möjligheter att återinföra tidigare upphävt strandskydd ska komma att tillämpas på samma onyanserade sätt som gällande regelverk, och att någon differentiering i praktiken därför inte kommer till stånd. Det riskerar också att leda till orimligt omfattande begränsningar för bebyggelseutvecklingen i kustkommuner.

Det är ett klokt förslag att inga generella geografiska begränsningar ska läggas för vad som ska kunna klassas som ett landsbygdsområde, utan att även kust- och skärgårdsområden kan bli aktuella och att bedömningen ska göras i varje enskilt fall. Kommunen förutsätter att detta får genomslag vid tillämpningen. Vid tillämpningen av det idag gällande regelverket för så kallad landsbygdsutveckling i strandnära lägen (LIS) undantogs hela kuststräckan från gränsen till Norge i väster till Forsmark i öster från möjligheten att peka ut LIS-områden. Även områden kring större tätorter undantogs. Detta är inte önskvärt eftersom det kan finnas områden i närheten av större tätorter som har god tillgång på obebyggda stränder och lågt exploateringsstryck, och som därför bör kunna bli föremål för lättnader. Det bör också vara möjligt att koncentrera exploatering eller omvandling till vissa områden (så kallade kärnområden/kärnöar) för att skapa ett bättre underlag för infrastruktur, offentlig och privat verksamhet, VA-lösningar och kollektivtrafik.

En fördjupad analys bör göras av vilka ekologiska effekter reformen får ur ett landskapsperspektiv, då förslaget befaras leda till en ytterligare fragmentering av landskapet med förlust av viktiga spridningskorridorer, ekologiska nätverk och tillflyktsområden för hotade arter och biotoper.

Kommunen vill betona vikten av att anordningar för friluftslivets utveckling kan komma till stånd även med de nya reglerna, så att dess utveckling inte onödigt begränsas.

Kommunen välkomnar den föreslagna förenklingen i att få strandskyddsdispens för klimatanpassningsåtgärder.

Strandskyddsreglerna och dess tillämpning behöver vara anpassade till den utveckling som sker inom de areella näringar som ofta behöver tillgång till strandnära mark och vatten. Dessa näringar behöver kunna fortsätta att utvecklas.

Kommunerna bör vara delaktiga i länsstyrelsens uppdrag att klarlägga var strandskyddet gäller och ska gälla, eftersom kommunerna har en lokalkännedom som inte finns regionalt. Kommunen har också ett digitaliserat underlag som kan vara till hjälp i länsstyrelsens digitaliseringsuppdrag.